

JAKOU MNE MĀ• PĀ•NBĀ®H RĀ•D ...

StĀ™eda, 18 zĀĵĀ™Ā- 2019

Tak jsem si z Kudlanky nadlouho nĀ›kam odskoĀila, vlastnĀ› ani nevĀ-m proĀ•, mĀ©nĀ› Ā•asu, pohody, hromada prĀĵce, spo zvratĀ v mĀ©m soukromĀ©m i pracovnĀ-m Ā¼ivotĀ› (jak jinak! to bych ani nebyla jĀĵi)â€! aĀ¼ mi tuhle zavolala Daniela a zas vrĀĵtila zpĀ›t. ZpĀ›t do Ā•asĀ›, kdy jsem rĀĵno dorazila brzo do prĀĵce, dala si kĀĵviĀ•ku a otevĀ™ela Kudlu â€! A tak jsem ji dr dlouhĀ© dobĀ› opĀ›t otevĀ™elaâ€! a uvidĀ›la - nemohu Ā™Ā-ci znĀĵmĀ© tvĀĵĀ™e, neboĀ¥ vĀĵs vlastnĀ› osobnĀ› neznĀĵm firmy, jako NĀCE, MamĀ•a, MĀ-Āĵa ĀĵĀ-Āĵa, Miaâ€! dokonce se mi podaĀ™ilo bez vĀ›tĀĵĀ-ho Ā°skalĀ- se zaregistrovat a pĀ™ titulek na Kudle â€ŽKde se v zĀĵĀ™Ā- nejlĀ©pe seznanĵmitâ€œ.

A uĀ¼ si Ā™Ā-kĀĵm, Ā¼e bych sem asi mĀ›la napsat, jak se mĀĵ Ā¼ivot posunul mĀ-lovĀ½mi kroky (kdo by to byl Ā™ekl)â€!ale - zaĀ•nu po poĀ™Āĵdku: manĀ¼el cizinec nĀ›kam zmizel do ciziny s tĀ-m, Ā¼e se uĀ¼ k sobĀ› nevrĀĵitĀ-me, maminka zemĀ™ela chvĀ-li pĀ™ed tĀ-m, nevĀ›dĀ›la jsem s kterĀ½m smutkem se potĀ½kat dĀ™Ā-vâ€!a z toho mĀ› dostal jeden pĀ™Ā-tel, vlastnĀ› to byl pĀ™ed tĀ-m dlouholetĀ½ kamarĀĵd. To, Ā¼e jsme se znali dlouho, mi dodalo odvahu se svĀ›Ā™it, ulevit si, nechat se vzĀ-t do nĀĵruĀ•e a pobulit si (Ā³Ā³Ā³Ā³, jak jsem to potĀ™ebovala a taky pohladit).

MĀĵ Ā¼ivot dostal spĀĵd, pĀ™Āĵla do nĀ›j opĀ›t lĀĵska a pak uĀ¼ jen zasĀ-lĀĵnĀ- erotickĀ½ch virĀ po e-mailu, zastavoval se, udĀ›lal mi dovolenou, kterou jsme trĀĵvili vĀĵlenĀ-m se na retro koupaliĀĵti ve MĀĵenu, vĀĵak uĀ¼ jsme takĀ© retro, tak svĀ½ k svĀ©mu â€!a byly z toho krĀĵsnĀ© 4 roky.

JeĀĵtĀ› odbĀ›hnu k tomu, jakĀ© mĀĵm kolem sebe bĀĵjeĀ•nĀ© pĀ™ĀĵtelĀ©, kteĀ™Ā- tak asi nĀ›jak zavnĀ-mali (protoĀ¼e jĀĵi bych to nikdy nepĀ™ipustila), Ā¼e jsem to lĀ©to na pokraji svĀ½ch sil a Ā°plnĀ› nezĀĵvaznĀ› na sobĀ› mi zorganizovali dovolenou.

Ā Ā©fovĀĵ Jarmila mi naĀ™Ā-dila, Ā¼e potĀ™ebu je odvĀ©zt do Chorvatska, a za odmĀ›nu tam s nĀ- zĀ™stanu tĀ½den. JĀĵ se z toho kroutila jako had, aĀ¼ jsem se vykroutila, s dĀ™vodem, Ā¼e mĀĵ dcera svatbu. LeĀ• nebylo mi to nic platnĀ©, protoĀ¼e ona vymyslela, Ā¼e kdyĀ¼ jĀ- tam neodvezu, tak ji za dva mĀ›sĀ-ce ale pĀ™ivezu (a dceru mĀĵm jen jednu, a furt se nevĀĵvĀĵi). JĀĵ uĀ¼ neprotestovala a nechala to plynout, Ā¼e to tĀ™eba nĀ›jak nedopadne a zapomnĀ›la jsem, nĀ›kterĀ© vĀ›ci prostĀ› musĀ-te vypustit, jinak se zblĀĵznĀ-te.

ĀĀ¼ jeden den rĀĵno mi zavolala, zda uĀ¼ mĀĵm ten lĀ™stek na autobus, Ā¼e veĀ•er odjĀ-Ā¼dĀ-m z Roztyl, trochu mĀ› to zaskoĀilo, leĀ• lĀ™stek z e-mailu jsem si rychle stĀĵhla, vytiskla a jukla se, kdy odjĀ-Ā¼dĀ-m a odkud. Za pĀĵteĀ•nĀ-ho pracovnĀ-ho pochodu, Ā™Ā-zenĀ- dĀ›lnĀ-kĀ™, odstraĀ^ovĀĵnĀ- reklamĀ- a mezi jednĀĵnĀ-m s nepĀ™evzetĀ-m domu majitelkou potĀ-Ā¼aĀ•kou, jsem zlehka Ā™Āĵila svĀĵ odjezd za dvĀ› hodiny neznĀĵmo kam.

VolĀĵm jĀ- a Ā™Ā-kĀĵm, jak tam je a co si vlastnĀ› mĀĵm vzĀ-t sebou, noĀ¥as Ā¼e uĀ¼ mĀĵm zabalena½.

A ona na to, nic si neber a pĀ™ĵjeĀ•, jak jsi, tady nic nebudeĀĵ potĀ™ebovat. JedeĀĵ do mezinĀĵrodnĀ-ho nuda-kempu. Hrklo ve mnĀ› jako ve starĀ½ch pendlovkĀĵch. No, nĀ›jak jsem v rychlosti vĀ™bec nepobĀ-rala, jak jsem se do tĀ©hle situace vlastnĀ› dostala, pĀ™edstavila jsem si, jak tam budu mezinĀĵrodnĀ› natĀ™epĀĵvat svĀ© bĀ-lĀ© Āĵpeky a bylo mi vĀĵĀnĀ› Āĵoufl.

Leď• uď¾ nebylo ĀnĀniku, a tak jsem si se slovy ĀĚzďĀj se vĀle boď¾Ā-ĀĚœ pĀ™iloĀ¾ila k noĀŷasu jeĀjtĀ› dva takovĀĉ ty pĀ™Ā-jemnĀĉ ĀjĀjtky na plavky, s myĀjlenkou, Ā¾e to nĀjak zachrĀjnĀj, a vyrazila na Roztyly. Tam fronta jako blbec. V autobusu jsem si zaĀala prohlĀ-Ā¾et takovĀ½ lehkĀ½ plĀjnek ĀjĀĉfovĀĉ, co mi naĀrtla na papĀ-r a naskenovala - s tĀ-m, Ā¾e budu cestou dlouho a dlouho spĀjt, nĀkde k rĀjnu uvidĀ-m pĀlceduli Kanegra a pak vystoupĀ-m, a Ā¾e mĀ› bude Āĉekat pĀ™ed hotelem.

Pravda byla, Ā¾e jsem dlouho spala, ale pĀlceduli jsem nikde nevidĀ›la, a tak jsem se Ājla radĀ›ji zeptat Ā™idiĀ•Ā-, kde mi konĀ•Ā- lĀ-stek, aĀŷ jsou tak laskavĀ- a vyhodĀ- z autobusu. A i na to doĀjloĀĚ!

TakĀ¾e vystoupĀ-m, nikde nikdo, ani hotely - a tak poslednĀ- zĀjchraňa mobilĀĚ! Bylo pĀ›t rĀjno! NaĀjtĀ›stĀ- to vzala s tĀ-m JĀĉĀĉĀĉ, ty uĀ¾ tam jsi, tak jĀj jedu a kde vlastnĀ› jsi? No, nevĀ›dĀ›la jsem, jen jsem popisovala, co vidĀ-m.

Za chvĀ-li pĀ™ijela a odvezla mĀ› do nuda.kempu. Bylo 5.30 rĀjno a jĀj byla ĀjĀŷastnĀj, Ā¾e nahĀjĀi jeĀjtĀ› spĀ-.

Ona se obratem sviĀĉkla donaha. Svou ĀjĀĉfovou ĀlovĀ›k vidĀ- vĀ¾dy obleĀ•enou a upravenou a tohle bylo opravdu jinak ĀĚ! no, a tĀ-m zaĀala celĀj mĀj nejveselejĀjĀ- dovolenĀj, co jsem kdy zaĀ¾ila.

UdĀ›lala ĀĀaj a houkla na mnĀ›: ĀĚzSviĀ-knout, tady je zĀjkaz obleĀ•enĀ-!ĀĚœ

HrdinnĀ› jsem vyskoĀ•ila ze ĀjatĀ- a zavĀjzala ĀjĀjtek aĀ¾ pod bradu a blahoĀ™eĀ•ila mu, Ā¾e je tak pĀ™Ā-jemnej a velkej.

Āĉej mĀ› trochu uvolnil a pĀ™Ā-jemnĀĉ vychĀjzejĀ-cĀ- slunĀ-Ā•ko nad moĀ™em udĀ›lalo milou atmosfĀĉru, Ā¾e jsem neodolala a Ājla si zaplavat aĀ¾ k plovĀjkĀ-m, kde jsem se usadila holĀ½m zadkem na jednu bublinu z celĀĉho Ā™etĀ›zu, kejvala nohama ve vodĀ› a koukala na plĀjĀ¾, jak se po rĀjnu trousĀ-nahĀjĀi a pĀ™emĀ-tala, jak se s tĀ-m porovnjm. Lehla jsem si na plĀjĀ¾ a zavĀ™ela oĀi, abych se nestydĀ›la, obracela jsem se kolem dokola a svlaĀ¾ovala to pĀ™Ā-jemnĀ½m plavĀjnĀ-m v moĀ™i.

Jsem blonĀ•atĀ½ cikĀjn a pĀ™erod ze zimy do lĀĉta u mĀ› vznikne tĀ-m, Ā¾e sundĀjm kozaĀ•ky a natĀjhnu Ā¾abky, zesvĀ›tlajĀ- mĀ› dĀ›snĀ› vlasy a zhnĀ›dne pleĀŷ, mĀjm to tak od jaktĀ›Ā¾iva, uĀ¾ jsem si na sebe zvykla.

Nakonec jsem zjistila, Ā¾e majĀ- vĀjichni Ājpeky, jen vĀjude hnĀ›dĀĉ, tak jsem to bĀ›hem dvou dnĀ- dohonila.

Jo, v kempu vznikaly nejrĀ›znĀ›jĀjĀ- situace, na kterĀĉ asi byli vĀjichni zvyklĀ-, jen jĀj ne a jĀj se furt jen smĀjila, aĀ¾ mi tekly slzy. VaĀ™ilo se venku pĀ™ed karavanem, a kdyĀ¾ ti nĀco upadlo a ty ses pro to ohnula, tak jsi julĀ•u vystrkovala do svĀ›ta a nikomu to nepĀ™miĀjlo vĀbec divnĀ½. Nebo se tam rĀjno jdeĀj sprchovat do takovĀ½ch venkovnĀ-ch sprch smĀ›rem do kempu, holĀ-Āj si tam julĀ•u, a nahĀjĀi chodĀ- kolem, a pohoda, dĀ¾ez.

Bylo to fakt zajĀ-mavĀ½ a nikdo nikoho nezkoumal, nepomĀ›Ā™oval Ājpeky.

Byl tam jeden starší manáelská pán opálenší do okolí dova,
vodili se za ruce, byli celá- nazá- jen paná- mála zámivá rávová kroksy a pájn
kanáirková lutá, bylo to veselá. Nebo támba kdyá se ochladilo, tak si vájichni
chlapi vzali triko, aby nenachladli a to nejdáleitá- jim furt áouhalo a
vesele klinkalo. Taká se tam, lidá vzájjemná navájtávovali, pochlastávali, bavili
se v mnohá áeáech a jediná jistota byla, áe budou nazá-!

JO,
drahouájková, dájá- zá-tra!

INKA